

Дневникъ

(стенографически)

на

XI^{то} Обикновено Народно Събрание

(първа извънредна сесия).

IV засъдание, понедълникъ, 26 февруари 1901 г.

(Отворено въ 2 $\frac{1}{2}$ ч. послѣ пладнѣ, подъ предсѣдателството на предсѣдателя г. Иванъ Ев. Гешовъ.)

Предсѣдателъ: (Звѣни.) Засъданието се отваря.

Г-нъ секретаръ ще прочете списъка на представителитѣ.

Секретарь Никола Поповъ: (Прочита списъка. Отсътствуващъ представителитѣ: Исмаилъ Ариаудовъ, Марко Божковъ, Константинъ Величковъ, Димитър Грековъ, Христо Гендовичъ, Алекси Маринкайловъ, Димитъръ Марковъ, Стефанъ Мазаковъ и Спиридонъ Цуцумански.)

Предсѣдателъ: Отъ 155 представители, 9 души отсътствуващи.

Г-нъ секретаръ Димчевъ ще прочете съкратения протоколъ отъ миналото засъдание.

Секретарь Василь Димчевъ: (Прочита съкратения протоколъ отъ III-то засъдание.)

Предсѣдателъ: Има ли нѣкой да иска думата по съкратения протоколъ? (Никой не иска думата.) Понеже никой не се обажда, протоколътъ се приема.

Г-да! На основание чл. 5 отъ правилника, разрѣшихъ на г. Никола Козаревъ отпускъ отъ 8 дена, по домашни причини.

Пристигаме къмъ дневния редъ.

На дневенъ редъ имаме: докладъ на комисията по провѣрката на изборите въ околии: 1) Силистренска; 2) Берковска; 3) Никополска; 4) Карнобатска; 5) Разградска; 6) Хасковска; 7) Борисовградска и 8) Поповска.

Най-напрѣдъ имаме докладъ по избора въ Силистренската околия.

Г-нъ докладчикъ има думата.

Докладчикъ Спасъ Ивановъ: Силистренската околия избира двама души народни представители. Раздѣлена е на три секции: първа, Силистренска, втора, Срѣбърненска и трета, Кара-Орманска. Въ първата, Силистренската секция, сѫ записани избиратели, които слѣдва да гласоподаватъ, 3.733 души, а гласоподавали сѫ всичко 1.462. Отъ тѣзи гласоподававши сѫ подадени за Георги М. Топоровъ 718 гласа, за Боби Яневъ — 704, за Марка П. Марковъ — 395, за Христа Костовъ — 317, за Донка Г. Анчевъ — 259 и за Стояна Т. Бойковъ — 248. Има и други, които сѫ получили по 2—3 гласа, но тѣ сѫ много и затова не намѣрвамъ за нужно да ги изброявамъ.

Въ втората секция отъ 3.215 избиратели, сѫ гласоподавали 1.289 души. Отъ тѣхъ за Стояна Т. Бойковъ сѫ подадени 1.072 гласа и за Донка Г. Анчевъ — 1.061.

Въ третата секция сѫ гласоподавали 1.507 души избиратели, отъ които за Стояна Т. Бойковъ сѫ подадени 1.250 гласа и за Донка Г. Анчевъ — 1.242. И сѫ провъзгласени, като получивши най-много гласове, Стоянъ Т. Бойковъ съ 2.570 и Донка Г. Анчевъ съ 2.562 гласа.

На врѣме се е открыло гласоподаването въ всички секции и се е свършило пакъ на врѣме — въ 6 ч. Слѣдъ 6 ч. не се е оказало нужда да се продължи гласоподаването, понеже всички явивши се избиратели сѫ гласоподавали. Никакви произшествия въ деня на избора не е имало нито въ една секция. Оплаквания, както въ деня на избора — споредъ протоколитѣ — така и подиръ, не сѫ постъпили.

Секцията памѣрила този изборъ за правилно произведенъ и го утвърдила, а сѫщо и комисията въ общото засъдание

призна, че е редовно извършенъ, и утвърди, като редовно избрани за народни прѣдставители отъ Силистренската околия, г. г. Донко Г. Апчевъ и Стоянъ Т. Бойковъ. Затова, отъ страна на комисията, като докладчикъ, ще моля Събранието да потвърди този изборъ, като правилно извършенъ.

Марко Балабановъ: (Отъ трибуната.) Вървамъ, г-да прѣдставители, че ще ми позволите сега, когато пристигнемъ да изпълнимъ една отъ най-голѣмитѣ задачи, които сѫ възложени на едно Народно Събрание, да кажа нѣколко общи думи върху тази задача. Ползвамъ се именно отъ този докладъ да кажа тия думи, защото, както заключава докладътъ, по този изборъ, види се, нѣма никакви оплаквания и, следователно, изборътъ трѣба да се приеме. По-добре е, рѣкохъ да кажа нѣколко думи по такъвъ изборъ, по който, нѣма споръ, отволното да излѣза да говори по избори, по които, вѣроятно, ще има споръ. Това показва, че азъ искамъ да се поставя на една съвѣршено неутрална почва, за да покажа каква е задачата, която имаме да изпълняваме.

Г-да народни прѣдставители! Вие знаете какви сѫ задачитѣ на Народното Събрание; вие знаете какви сѫ привилегии на Народното Събрание по всичкото управление. Но, г-да народни прѣдставители, азъ мисля, че нѣма по-голѣма привилегия за единъ народенъ прѣдставител, за едно Народно Събрание, отъ тая привилегия, която идемъ именно днеска да изпълняваме при постиженето къмъ провѣрка на изборитѣ.

Г-да прѣдставители! Ние се намѣрваме тукъ, защото ни сѫ казали, че сме народни прѣдставители, но ние се привикваме днеска да кажемъ такива ли сме всички, такива ли трѣба да бѫдемъ и такива ли трѣба да останемъ докрай. Каква голѣма задача, г-да! Ние самички ще станемъ сѫдии на себе си! А вие знаете, че най-трудното нѣщо на тоя свѣтъ е „познай себе си.“ Какво сме ние, ние ще го рѣшимъ; отъ кѫдѣ идемъ, какъ идемъ и какъ сме се намѣрили тукъ, ние ще го кажемъ сами. Философътъ, който е казалъ „познай себе си“, е казалъ голѣма истина, която има своята важностъ всѣкаждѣ, но тя има най-много важностъ въ такъвъ случай, въ какъвъто се намѣрва сега нашето Народно Събрание. Има опасностъ, г-да прѣдставители, отъ упражнението на тая привилегия, съ която сме облѣчени, защото казано е, и е повторено много пъти, че себелюбието е изворъ на нѣкои нередовности въ цѣлия свѣтъ, въ частния животъ на човѣка и въ обществения животъ на народитѣ. Двама стари философи, мога да кажа, велики и, мога да кажа, най-велики философи, сѫ писали пространно за това себелюбие, и казватъ, че себелюбието е, което бива източникъ на много прѣгрѣшения, които ставатъ въ частния животъ на човѣка и въ обществения животъ на народитѣ. Тогазъ, като е така, г-да прѣдставители, ние, при изпълнението на тая задача, която прѣдприемаме сега да рѣшаваме въ нѣколко засѣдания, прѣди всичко, трѣба да направимъ, тѣй да кажа, абстракция сами отъ себе си и да се поставимъ като сѫдии на чужди дѣла, на сѫдии безпристрастни за всички случаи, които ще се прѣставятъ въ изборитѣ, които сѫ удобрѣни отъ комисията, въ избори,

които може да се оспорватъ — ние трѣба да се отличимъ съ безпристрастието си. Нашата първа задача въ този случай е да видимъ да не се увлечемъ отъ любовъ къмъ себе си и да кажемъ: понеже азъ мисля така, казвамъ, че това е така.

Това е, г-да, ржководящата нишка, която трѣба да ни ржководи. Нѣма нужда мисля, да ви го казвамъ,увѣренъ съмъ, че всички го знаете, но рѣкохъ да ви го напомня, за да не би въ тия извѣнредни времена, извѣнредни, но сѫщеврѣменно важни времена за нашето Отечество, което очаква отъ настъ приподигането си, да не би, казвамъ, да се увлечемъ и направимъ нѣщо, за което да отговаряме послѣ прѣдъ ония, които сѫ ни пратили тукъ.

Безпристрастието, г-да прѣдставители, обаче, е свѣрзано съ едно друго нѣщо, а това нѣщо е законътъ. Ние имаме законъ, г-да прѣдставители, и този законъ ще ни ржководи при обсѫждането на въпроситѣ, които има да разрѣшаваме тукъ по тия избори. Законътъ, избирателниятъ законъ е законъ доста ясенъ и той разрѣшава въпроситѣ, които се повдигнатъ по всѣки единъ изборъ. Но законитѣ, и този, както всички закони, се тѣлкуватъ отъ лица, отъ хора, които хора могатъ понѣкога да се увлечатъ и да даватъ, споредъ обстоятелствата, днесъ такова тѣлкуване на закона, а други денъ инакво тѣлкуване. Ние като народни прѣдставители, ние, изъ които излизатъ законитѣ, които правимъ законитѣ, ние трѣба да бѫдемъ строги въ оцѣнката на разпорежданията на избирателния законъ. Както знаете, по изборитѣ може да има нѣкои нарушения, които да сѫ сѫществени, а може да има нарушения, които да сѫ несѫществени. И както Върховниятъ Касационенъ Съдъ, и тукъ, и на всѣкаждѣ, дѣто има висши сѫдебни учреждения, касира, когато има сѫществени нарушения, минава, обаче, по-нататъкъ, когато нарушенията сѫ несѫществени. Менѣ ми се чини, че това е едно начало, което трѣба да ржководи и настъ. Нѣма съмѣнѣние, г-да прѣдставители, че тамъ, дѣто ще намѣримъ, че законътъ е нарушенъ, дѣто има въпиюще злоупотрѣбление съ закона, въпиюще злоупотрѣбление съ народната воля, нѣма съмѣнѣние, казвамъ, че ние нѣма да позволимъ на себе си да кажемъ, че този изборъ е станалъ, че азъ съмъ тукъ по израза на народната воля, ами самички вѣрвамъ, самички понѣкога, когато е нужно, ще признаемъ, че наистина сме дошли тукъ помимо народната воля, попаднали сме тукъ, кой знае по какви обстоятелства. Но, г-да прѣдставители, много пъти законътъ може да не е нарушенъ, или нѣкои разпореждания отъ закона да сѫ пропуснати, нѣкои си разпореждания да сѫ прѣнебрѣгнати, да не сѫ сълюдени, но които да не сѫ сѫществени, които да не нарушаватъ народната воля, които да не нарушаватъ избирателното право на българския гражданинъ; въ такъвъ случай, г-да прѣдставители, ние безсъмѣнѣно, като се отнасяме сами къмъ себе си безпристрастно, ще отдадемъ правдата тамъ, дѣто трѣба да се отдаде правда, сир. ще признаемъ, че тукъ е народната воля изказана, въпрѣки нѣкои опущения, нѣкои нарушения на закона. Искамъ да кажа съ други думи, че въ нашето безпристрастие, г-да прѣдставители,

въ нашето отсътствие отъ всъекво себелюбие, ние ще бѫдемъ строги тамъ, дѣто видимъ, че умишлено е нарушенъ законътъ, а ще бѫдемъ по-меки, по-снисходителни тамъ, дѣто видимъ, че нѣма умишленостъ; че, може би, поради разни смущения, станали около урните, сѫ станали нѣкои передовности, но които не сѫ нарушили сѫществено избирателния законъ, които не сѫ нарушили народната воля. Има единъ старъ поетъ, който е казалъ: „въ коравата, въ многото сгъстена каша туряйте малко сокъ.“ И азъ ще кажа: тогава, когато видимъ ние, че този строгъ избирателенъ законъ се е запазилъ на много места, а въ много други случаи, какъ да кажа, се е опусналъ, въ такива случаи, г-да прѣставители, ние ще турнемъ онази частъ отъ нашата добра воля, която може да е позволена отъ общите интереси на Отечеството.

Така казано, г-да прѣставители, азъ мисля, че изпълнихъ основа, което щѣхъ да кажа, което искахъ да кажа тукъ, и ви моля да се рѣководимъ отъ тѣзи дѣни начала: отъ нашето безпристрастие, отъ отсътствието на всѣко себелюбие въ разискването на тия въпроси, отъ прилагане на закона, строго прилагане тамъ, дѣто е нарушенъ сѫществено, и отъ прилагане въ по-мека форма тамъ, дѣто видимъ, че нѣма сѫществено нарушение.

Това като казахъ, г-да прѣставители, азъ ви моля да приемете този изборъ, за който стана докладъ, защото тукъ наистина гледамъ, че законътъ е запазенъ и че, като е запазенъ законътъ, народната воля е изказана свободно. (Рѣкоплѣскане.)

Прѣсѣдателъ: Има ли нѣкой да иска думата? (Нѣкой не се обажда.) Тѣй като никой не се обажда, значи, че Събранието приема заключението на комисията. (Гласове: Приема се!) и изборътъ се утвѣрдява. (Гласове: Да се вотира!)

Желаете ли да туря на гласуване? (Иванъ Мъсовъ: Щомъ нѣма противорѣчие, нѣма защо да се гласува!)

Димитъръ Петковъ: Азъ мисля, че правилникъ Ви задължава да туряте на вотиране всѣки въпросъ, по който Събранието взема рѣшеніе. Не може така, безъ да се гласува, да се каже: приема се. Трѣбва да се полага на гласуване въпросътъ: които го приематъ, да си вдигнатъ рѣката. Тѣй се е практикувало досега и така трѣбва да бѫде. Това не е голѣма работа, но трѣбва да се практикува.

Прѣсѣдателъ: Ще бѫде едно затруднение на почитаемото Събрание.

Димитъръ Петковъ: Имаме правилникъ, съ който трѣбва да се съобразяваме.

Прѣсѣдателъ: Тогава, тѣй да се постави въпросътъ: който е противъ, да си вдигне рѣката. (Смѣхъ.)

Димитъръ Петковъ: Въ положителна смисъл!

Антонъ Франгъ: За отрицателни работи не може да се гласува, а за положителни.

Прѣсѣдателъ: Тогавъ, г-да, желаете ли така: които сѫ за утвѣрждаването на този изборъ, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство.) Приема се.

Ще се мише на слѣдующия въпросъ отъ дневния редъ. Има думата г. докладчикътъ по избора въ Берковската околия.

Докладчикъ Тодоръ Орловъ: Г-да народни прѣставители! По избора, станалъ въ Берковската околия на 28 януари, почти нѣкакви закононарушения, нито има нѣкакви контестации да сѫ постъпили, или протести. Въ първата секция само, споредъ протокола, се констатира слѣдующето. При гласоподаването се е явилъ нѣкой слѣпъ човѣкъ, за да гласоподава; заявило се е, че той е слѣпъ и че е просъкъ; слѣдъ това, оттеглило се е бюрото и рѣшило да не гласоподава той. Това е станало въ присъствието на кмета, който е казалъ, че това лице нѣма право да гласоподава, като просъкъ. Това се констатира отъ самия протоколъ. Послѣ, явилъ се нѣкой си Бенли Исмаилъ, който далъ само личната си карта, безъ да е турналъ нѣкаква бюлетина и, като го попитали има ли друга карта, той казалъ, че нѣма. Има и други маловажни работи. Нѣкой си отъ Мездреа, когато пускалъ избирателната си карта, като се е забѣлѣжило, че това лице гласоподава втори пътъ, и като се намѣрило въ списъка, че е гласоподавало веднажъ, личната му карта била вече пустата, но прѣсѣдателътъ му запрѣтилъ да пусне бюлетина. Отъ протокола се вижда едно четвърто такова: въ интервала станало споръ, коя община да гласоподава между Боровската и Котеновската община. Бюрото разрѣшило този въпросъ, като дало право на едната община да гласоподава, обаче оказалось се, че кметътъ на сѫщата община не присъствува тамъ, затова се е призовала друга община, която е присъствуvalа. Подирѣ, въ 3^{1/2} ч. постъпило е едно заявление, въ което се казва, че въ изборното място, дѣто е запрѣтено да се агитира, нѣкой си дѣржалъ рѣчъ; обаче, прѣсѣдателътъ веднага далъ ходъ на заявлението му, излѣзълъ вънъ и констатиралъ, че подобно нѣщо не е имало и пакъ се е продължилъ изборътъ. И най-сетне, слѣдъ 6 ч., пакъ нѣкой си Тодоръ Михайловъ, по всѣка въроятностъ кандидатътъ, заявиъ, че 25 души отъ с. Котеновци искали били да гласоподаватъ, обаче, бюрото, съ съгласието на всичките си членове, рѣшило да се не допускатъ, защото слѣдъ 6 часътъ се е заявила тая претенция. Нѣкакви сѫществени нарушения нѣма отъ протокола да се виждатъ. Бюрото било закрито тѣкмо въ 6 ч., когато се е и прѣкратило гласоподаването.

Отъ провѣрката на сѫщия протоколъ, отъ списъците се указва, че сѫ записани въ избирателните списъци 1.881 избиратели, отъ тѣхъ гласоподавали сѫ 1.040, и то отъ гр. Берковица — 920, отъ Мездреа — само 67, отъ Комарево — 53. Послѣ, отъ Боровската община отъ 253 избиратели гласоподавали сѫ само 139; отъ Клисурската община отъ 502 гласоподавали само отъ с. Клисура — защото е община на нѣколко села присъединени — 168 гласа, отъ с. Песочница — 35, отъ с. Слатина — 52, отъ Янчевъ-Чифликъ — 38, отъ Ко-

теновската община отъ 560 гласоподавали сж 332, и то отъ с. Котеново — 102, отъ с. Лъсковецъ — 79, отъ с. Чира-мовица — 49 и с. Костенци — 102. Слѣдъ това провѣрени били личнитѣ карти и се оказали 1.805, а бюлетини — 1.806. Разликата се оказа въ това, че двѣ бюлетини били обвiti въ едно. Слѣдъ провѣрката на бюлетинитѣ, между които се намѣрили двѣ невалидни, отъ които едната не носила подписа на прѣдсѣдателя, за това я счели за невалидна, а втората съ съдѣржание, което нѣмало нищо общо съ гласоподаването. Тамъ сж писани нѣкои смѣхории, за които не е прѣдметъ да се говори. Тия бюлетини сж били прикрепени къмъ протокола и сж турнати тамъ заедно съ бюлетинитѣ и избирателнитѣ карти, а другите, валиднитѣ подпечатани, съгласно закона, както е казано.

Отъ прѣбюрителния листъ се е оказалъ слѣдующиятъ резултатъ: Алекси Бояджийски получилъ 973 гласа, Михаилъ Клисурски — 802, Алекси Дамяновъ — 740, Юранъ Шишковъ — 47 и други — по 2, 3, 20 и 30 гласа.

Въ втората секция, въ която тоже нѣма сѫществени закононарушения, засѣдането се открило тѣкмо въ 7 ч. сутринята. Нѣкои закононарушения да сж станали нѣма, и нѣкакви заявления и оплаквания сѫществени пакъ нѣма. Закрито било послѣ пладнѣ тѣкмо въ 6 ч. вечерята.

Отъ всичките гласоподаватели се констатира, че има 1.570 лични карти. Числото на гласоподавалитѣ било 1.570. И въ отмѣтателнитѣ бѣлѣжки въ списъците пакъ сѫщото число излиза. Отъ всичките избиратели, 3.208, гласоподавали само 1.570. При провѣрката на бюлетинитѣ се оказали пакъ толкова. При провѣрката на бюлетинитѣ оказали се двѣ бѣли бюлетини, турени една въ друга и не скрѣпени съ подписа на прѣдсѣдателя, които не се чели.

Слѣдъ прѣброяването оказалось се, че Тодоръ Михаиловъ, берковецъ, получилъ 1.369 гласа, Алекси Бояджийски отъ с. Вършецъ — 1.364 гласа, Михаилъ Клисурски — 168 гласа, нѣкой си Алекси Дамяновъ отъ с. Драганица — 140 гласа и други — по 5, 10 и 20 гласа.

Нѣкакви оплаквания не е имало, само има една забѣлѣшка въ протокола, въ която единъ отъ застѣнниците се казалъ, че нѣкой отъ застѣнниците излизалъ единъ-два пъти повѣнъ, неизвестно за каква цѣль. Значи, въ втората секция нѣмало никакви сѫществени нарушения.

Въ третата секция нѣмало закононарушения и се констатира, че, слѣдъ като се провѣриль изборътъ, отъ 1.169 гласа, Алекси Бояджийски получилъ 604 гласа, Тодоръ Михаиловъ — 592 гласа, Михаилъ Клисурски 535 гласа и Алекси Дамяновъ 499. Нѣкакви закононарушения пакъ не е имало.

Отъ общия резултатъ се оказвало, че въ първата секция Алекси Бояджийски получилъ 973 гласа, въ втората — 1.364, въ третата — 604, или всичко — 2.941. Послѣ, по большинство на гласовете иде Тодоръ Михаиловъ, който получилъ въ първата секция 1.001 гласа, въ втората — 1.369, въ третата — 592, всичко — 2.962. А другите кандидати, които могатъ да конкуриратъ по гласове, идатъ: нѣкой си Михаилъ Клисурски съ 1.505 гласа и Дамяновъ съ 1.379 гласа. Вслѣдствието на това сж провѣгласени Алекси Боя-

джийски Тодоръ Михаиловъ, и понеже нѣмало никакви закононарушения въ време на избора и никакви контестации постѣнили, то провѣрочната комисия е на мнѣніе да се утвѣрди изборътъ като правиленъ и законенъ. Това е мнѣніето на комисията и ще моля да се приеме.

Прѣдсѣдателъ: Има ли нѣкой да иска думата по този изборъ. (Нѣкой не се обажда.) Понеже нѣма, турямъ на гласуване предложението на комисията, да се утвѣрди изборътъ. Които сж за утвѣрдяването, моля да си вдигнатъ рѣката. (Большинство.) Приема се.

Г-нъ докладчикъ по избора станалъ въ Никополската околия има думата.

Докладчикъ Георги Шиваровъ: Г-да прѣставители! Ще ви докладвамъ избора въ Никополската околия. Тази околия е раздѣлена на три избирателни секции и въ нея е имало да се избиратъ 2-ма народни прѣставители. Първата секция е Никополска, втората Гауренска и третата Новаченска.

Въ първата, Никополската секция, бюрото се конституирало на опрѣдѣленото време. Съ града Никополь заедно има още 9 селски общини. Гласоподаването вървѣло тихо и мирно въ самото бюрото. Около 12 ч. полицейскиятъ приставъ пише една записка до прѣдсѣдателя на бюрото, като му съобщава, че вънъ отъ бюрото имало сбиване и го моли да вземе мѣрки. Подиръ малко праща втора записка, а слѣдъ малко и трета. Въ частът $12\frac{1}{2}$ се получила една телеграма отъ нѣколко никополски граждани, Чорбаджиевъ и други, въ която на дѣлго и широко описватъ устройството на една шайка, състояща се отъ турци и цигани, прѣвождана отъ полицейски стражари, въоружени съ колове, която била селянитѣ и не ги допушала да идватъ на избирателното място.

Г-да народни прѣставители! Отъ гласоподаването видно става, че въ тази секция, именно градската, не се е допускало на селяните да гласоподаватъ. Истина е, че това не измѣнява резултата на избора, но азъ, като докладчикъ, считамъ за длѣжностъ да изтѣкна самата истина прѣдъ Народното Сѣбрание.

Въ тази секция отъ прѣброяването на бюлетинитѣ, на личнитѣ карти и на списъка на гласоподавалитѣ, гласоподавали сж всичко 833 избиратели. Отъ Бѣловодската община, която има 148 избиратели, гласоподавали само 5, отъ Вѣбелската отъ 373 избиратели гласоподавалъ единъ, отъ Дѣковската съ 240 избиратели не е гласоподавалъ никой, отъ Кулиноводската, която има 165 избиратели, не е гласоподавалъ никой, отъ Лозенската, която има 277 избиратели, тоже никой, отъ Муселиевската селска община, която има 210 избиратели, сж гласоподавали 16, отъ Мѣршовенската, която има 292 избиратели, сж гласоподавали 22, отъ Никополската, която има 1.396 избиратели, сж гласоподавали 786.

Ето шайката каква роля е играла! Тя запрѣтила на селяните да не могатъ да гласоподаватъ, но, въ концѣ-концовъ, г-да, отъ резултата се указва, че Николай Мариновъ получилъ 833 гласа и Иванъ Мандиковъ — тоже 833 гласа, а Атанасъ Блажевъ и Крѣстю Гѣрковъ сж получили по единъ гласъ.

Не е имало никакви закононарушения въ бюрото, а всичко, което е ставало, ставало е отънка.

Въ втората, Гауренската селска секция, избирателното бюро се отворило много на връме; съ изключение на един член на избирателното бюро, всички други се явили на опредъленото връме и бюрото е подкачило гласоподаването. Въ 12 ч. нѣколко селяни даватъ заявление до прѣдсѣдателя да го молятъ да ускори гласоподаването, защото виждали, че отъ бавното гласоподаване не ще могатъ да гласоподаватъ и тѣ. Прѣдсѣдателътъ отговорилъ, че ще направи всичко за да може да имъ допусне да упражнятъ своето избирателно право. Слѣдъ малко послѣдвало второ заявление съ сѫщото съдѣржание. Прѣдсѣдателътъ казалъ, че съгласно чл. 85 отъ избирателния законъ, азъ не мога да направа отстѣнки, защото вашите села по азбученъ редъ идатъ на заденъ планъ; бюрото ще се придѣржа по този членъ. Слѣдъ малко послѣдвало трето заявление отъ нѣколко селяни съ сѫщото съдѣржание, съ което молили прѣдсѣдателя да ускори гласоподаването, за да могатъ да изгласоподаватъ. Прѣдсѣдателътъ казалъ, че ще гледа да изгласоподаватъ всички, и гласоподаването е продължило до 8 ч. Въ 8 ч. и 10 м. нѣколко избиратели отъ селата Черчеланъ и Мжгура подали заявление до бюрото, като казвали, че бюрото прѣкратило гласоподаването въ 7^{3/4} ч., и молили да имъ се позволи да гласоподаватъ, но прѣдсѣдателътъ на бюрото далъ резултация на това заявление, като казалъ, че изборътъ се продължило до 8 ч. и че тѣ не сѫ прави въ свойтѣ оплаквания, и оставилъ го безъ послѣдствие.

При гласоподаването явили се нѣколко избиратели съ чужди карти. Това нѣщо се доказало, че тѣ отиватъ да злоупотрѣбляватъ съ чужди карти; бюрото съставило актове и ги пратило по надлежния редъ. Имало и единъ избирателъ, който отишълъ да гласоподава съ нѣколко бюлетини, но и това злоупотрѣбление се хванало и за него се съставилъ актъ.

При завръшването на избора нѣколко избиратели отишъли и съобщили на бюрото, че задъ изборното място имало окопъ и въ него имало шайка, която си вансала физиономията съ сажди и се готвила да нападне бюрото, за да осути избора, и молили прѣдсѣдателя да вземе мѣри, за да се запази бюрото. Прѣдсѣдателътъ, понеже нѣмалъ повече отъ 2-ма стражари, повикалъ воинския началникъ и му далъ заповѣдъ да вземе мѣри, за да се запази бюрото.

Прѣзъ деня на избора никакви смущения, никакви гюрултии, никакви контестации не е имало до бюрото.

Слѣдъ прѣброяването на бюлетините, личните карти и списъците, се окказало, че въ тази секция сѫ гласоподавали за Атанасъ Блажевъ 1.393 гласоподаватели, за Крѣстю Гърковъ — 1.393, за Николая Мариновъ и Ивана Мандиковъ — по 72 гласа.

Въ третата, Новаченската секция, изборното бюро се отворило тоже на връме, цѣлото бюро присъствувало, застѣнниците тоже присъствували и всички формалности били изпълнени. Въ този изборъ всичко е вървѣло тихо и мирно, никакви скандали и произшествия не сѫ се случили прѣзъ деня и тъкмо въ 8 ч. се прѣвъжнало гласоподаването. Слѣдъ прочитането на бюлетините въ резултатъ

излѣзло, че Атанасъ Блажевъ получилъ 1.333 гласа, Крѣстю Гърковъ — 2.333 гласа, Николай Мариновъ и Иванъ Мандиковъ — по 96 гласа.

И тѣй, г-да народни прѣдставители, общиятъ резултатъ отъ избора въ Никополската околия е, че отъ 10.148 гласоподаватели сѫ гласоподавали 3.719, отъ които за Атанасъ Блажевъ — 2.718, за Крѣстю Гърковъ — 2.728, за Николай Мариновъ — 1.001 и за Иванъ Мандиковъ — 1.001.

Особената комисия е прогласила за избрани Атанасъ Блажевъ и Крѣстю Гърковъ, а провѣрочната комисия призна избора за редовенъ и правиленъ, и азъ, въ качеството си на докладчикъ, моля почитаемото Народно Събрание да утвѣрди избранитѣ Атанасъ Блажевъ и Крѣстю Гърковъ като законно избрани.

Прѣдсѣдателъ: Има ли нѣкой да иска думата?

Драганъ Цанковъ: Г-да народни прѣдставители! Вие чухте, че имало една шайка, прѣдвождана отъ стражари. Г-нъ Министърътъ на Вътрѣшните Работи и г. Министъръ на Правосъдието да взематъ актъ отсега, че нѣколко стражари сѫ водили шайки, за да биятъ избирателите, и да ги турятъ подъ сѫдъ. Менъ ми се струва, че Народното Събрание трѣба да удобри това нѣщо, че двамата г. г. министри трѣба да взематъ актъ отъ това, дѣто се казва тукъ, да турятъ подъ сѫдъ виновните и ги накажатъ строго по закона.

Министъръ Михаилъ Сарафовъ: Въ Министерството на Вътрѣшните Работи сѫ постъпили оплаквания отъ частни лица, избиратели. Министерството е направило разпореждане да се повдигне слѣдствието и да се накажатъ виновните както трѣба.

Министъръ Д-ръ Александъръ Радевъ: Г-да народни прѣдставители! По всички произшествия, които сѫ станали въ Никополь по изборите, има заведено слѣдствено дѣло, за да се прѣслѣдватъ всички онни, които сѫ допуснали да станатъ и сѫ извѣршили закононарушения и прѣстъпления. Даже, като бѣха постъпили нѣкои оплаквания, че и слѣдствието се бавно водѣло, азъ още вчера заповѣдахъ да се ускори слѣдствието и да ми се донесе за причините, по които се бави то. Защото азъ всѣкога съмъ билъ на мнѣние, че по всички прѣстъпления, които се вършатъ по изборите, трѣба слѣдствие, и, ако има виновни, наказанието да се ускорява колкото е възможно по-вече, защото прилагането на законите само тогава има своя ефектъ, когато стане скоро слѣдъ извѣршване на прѣстъплениято.

Тѣзи сѫ свѣдѣніята, които имахъ да дамъ по произшествията, станали при произвеждане на изборите въ Никополската околия.

Прѣдсѣдателъ: Понеже никой другъ не иска думата, турямъ на гласуване прѣложението на комисията — да се утвѣрди изборътъ станалъ въ Никополската околия. Които сѫ за прѣложението, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство.) Приема се.

Г-нъ докладчикът на избора, станалъ въ Карнобатската околия, има думата.

Докладчикъ Тодоръ Влайковъ: Въ Карнобатската околия се избиратъ двама представители. Имало е две секции: първата въ Карнобатъ, втората въ с. Комарево. Въ Карнобатската секция изборът е започналъ въ 7 ч. и $\frac{3}{4}$ ч., не точно въ 7, защото — забързано е това въ протокола — двама членове застанали. Тъзи, които съ дошли по-късно, тръбва да подлежатъ на нѣкакво наказание, не ще има дума. Продължавалъ се е изборът до 6 ч., когато не е имало вече избиратели. Отъ 3.405 избиратели въ тази секция, гласоподавали съ 1.471. Получили съ най-много гласове: Алекси Д. Маринкайловъ — 511, Михаилъ Д. Цанковъ — 486, Станчо Г. Златаровъ — 429, Иванъ С. Нейчевъ — 401, Иванъ Хр. Сунгуларски — 350 и други по-малко. Подадено е едно заявление отъ кандидата Станчо Златаревъ, че нѣкаква шайка искала да гаси свѣщите къмъ свършване. Вземено е било предъ видъ това отъ бюрото и свѣщите не били изгасени. Други случаи и особени мнѣния нѣма — въ бюрото никой не е подписанъ при особено мнѣние.

Въ втората, Комаревската секция, гласоподаването е започнало точно въ 7 ч. и се е свършило въ 7 ч. и 5 м., когато вече не е имало избиратели. Отъ 3.145 избиратели, гласоподавали съ 1.038 и 32 бюлетини били намѣрени написани на начъртана хартия и бюрото ги е счело за недѣйствителни. Резултатът отъ избора въ тази секция е следния: Иванъ Хр. Сунгуларски е получилъ 447 гласа, Атанасъ Тодоровъ — 378, Иванъ З. Нейчевъ — 256, Михаилъ Д. Цанковъ — 170, Алекси Маринкайловъ — 162, а другите по-малко гласове. Въ првѣта на гласоподаването не е имало никакви безпоредки — нищо особено не се е случило. Никакви заявления предъ деня на избора не съ постъпили. Никакво особено мнѣние нѣма подадено. Протоколът е подписанъ отъ всички присъствуващи и кандидати.

Споредъ самите протоколи на избирателните бюра излиза, че въ двѣте секции най-много гласове съ получили Иванъ Хр. Сунгуларски — 797 и Алекси Маринкайловъ — 673 гласа. Подиръ тъхъ слѣдва Иванъ Захариевъ Нейчевъ — 657. Въ слѣдующия денъ Иванъ Захариевъ Нейчевъ е подалъ едно заявление до предсѣдателя на особената комисия въ Бургазъ, която тръбва да събере гласовете и да прогласи избранитѣ, въ което казва, че въ градската секция, освѣнъ онѣзи гласове, които съ прогласени за него — 657, той е получилъ още 16 бюлетини, на които е било написано само Иванъ Захариевъ, а той се казва Иванъ Захариевъ Нейчевъ. Представилъ сѫщеврѣменно едно удостовѣрение отъ Карнобатското кметство, което подтвърдява, че въ гр. Карнобатъ Иванъ Захариевъ и Иванъ Захариевъ Нейчевъ е едно и сѫщо лице. Това заявление е вземено предъ видъ отъ комисията, която щѣла да прѣглежда резултата отъ избора; тази комисия е притурила тѣзи 16 гласа къмъ онѣзи, които е получилъ Иванъ Захариевъ Нейчевъ — както казахъ той е полу-

чили 657, като се събератъ съ тѣхъ, ония, които е получилъ подъ името Иванъ Захариевъ, излиза, че е получилъ тѣко този глас, колкото получилъ и Алекси Маринкайловъ, сир. 673 гласа. Като излѣзъ на лице такъвъ резултатъ, комисията въ протокола си на 31 януари е решила, съгласно особения членъ отъ избирателния законъ, да се тегли жребие между тѣзи двамата, които съ получили еднакви гласове, за да се види на кого отъ тѣхъ ще се падне да се признае и провъзгласи за народенъ представител. Единиятъ отъ тѣхъ, Алекси Маринкайловъ, на другия денъ подава заявление въ комисията, като казва, че Иванъ Захариевъ, когото искатъ да признаятъ, че е сѫщиятъ Иванъ Захариевъ Нейчевъ не е едно и сѫщо лице, защото, казва, въ селата нѣйдѣ имало лице, което съ казва Иванъ Захариевъ и за него може да съ подадени 16-ти гласа и, като прави това заявление, отказва се да тегли жребие, но комисията не е уважила заявлението и теглила жребие, и случаятъ е помогнала на това лице, което не искало да се тегли жребие — жребието се е изтеглило въ негова полза, т. е. въ полза на Алекси Маринкайловъ. Въ такъвъ случай комисията е прогласила него именно, заедно съ Ивана Хр. Сунгуларски, избранъ отъ Карнобатска околия за народенъ представител. Тъ съ именно, които присъствуваха и тукъ.

Иванъ Захариевъ Нейчевъ, когато подалъ заявлението, съ което иска да се признаятъ за негови 16-ти гласа съ име Иванъ Захариевъ, въ сѫщото време заявява, че въ Карнобатската секция имало подадени нѣколко бюлетини, написани на начъртана хартия; имало е въ сѫщото време и нѣколко написани съ моливъ и иска да се прѣгледатъ всички тѣзи бюлетини отъ Карнобатската секция, и, ако има дѣйствително написани на начъртана хартия, или съ моливъ, съгласно избирателния законъ, да се унищожатъ; и той мисли, че тѣзи бюлетини съ за неговия противникъ, като се надѣва, че ще се унищожатъ нѣколко бюлетини съ името на неговия противникъ и ще остане да се прогласи той за избранъ отъ Карнобатската околия. Види се, като е имала предъ видъ това искаше на единия отъ кандидатите, комисията отъ Бургазъ, заедно съ другите книжа, е прѣпратила запечатани и бюлетините отъ Карнобатската секция. Тукъ се разтвориха тѣзи бюлетини, за да се првѣри това заявление на просителя Иванъ Захариевъ, което е подкрепено послѣ и съ друго едно пакъ въ сѫщата смисъль, изпратено до Народното Събрание. Прѣгледахме една по една всичките бюлетини на Карнобатската секция и, дѣйствително, намѣриха се нѣколко бюлетини написани на начъртана хартия, нѣколко се намѣриха написани съ моливъ, а именно: 8 бюлетини се намѣриха на начъртана хартия, 2 — написани изцѣло съ моливъ, други 4 се намѣриха, че едното име въ тѣхъ е напечатано или написано съ мастило, а другото съ моливъ. Обаче, отъ този общъ нагледъ резултатъ, нищо не се констатира, което да измѣни установения вече резултатъ, защото 8-ти бюлетини, написани на начъртана хартия, безъ да гледаме въобщѣ дали тръбва да се признаятъ или не, носятъ съвършено други имена, а именно: 4 съ имената Атанасъ Тодоровъ и Георги

Кирковъ, следователно не съ съ името на Алекси Маринихайловъ или на Ивана Захариевъ; двътъ носятъ имената Атанасъ Събевъ и Станчо Г. Златаровъ; значи, пакъ не закачать тъхъ; едната е съ име Хаджи Мина Поповъ и една съ Михаилъ Цанковъ. Значи, отъ тъхъ никоя не носи името на оспоряющитъ кандидати. Отъ тия бюлетини, написани съ моливъ, една носи имената Атанасъ Събевъ и Хаджи Мина Поповъ; разбира се, тя тоже тръбва да се унищожи, тя не закача оспоряющитъ кандидати. Една дѣйствително носи тъхните имена, но носи и двътъ имена Алекси Маринихайловъ и Иванъ Захариевъ. Тъй щото, ако се унищожи, унищожава се и на двамата по единъ гласъ и оставатъ пакъ по равно. А другите 4 бюлетини, въ които едното име е написано съ мастило, а другото съ моливъ, тоже не засъгатъ резултата, защото съ имена на други кандидати, именно на Станчо Златаровъ и Атанаса Събевъ. Слѣдователно, така съ се стекли обстоятелствата, че при всичко, че сѫдбата и на двамата е висѣла на конецъ и двамата парализиратъ единъ другого, резултатътъ остава този, който е прогласенъ отъ комисията, следователно, оставатъ прогласени за избрани: Иванъ Христовъ Сунгуларски и Алекси Маринихайловъ, и на послѣдния нѣма нищо, което да му отнема гласоветъ, или да му се оспорва правото, за да се признае за избранъ. Така стои въпросътъ съ тъзи двама кандидати, които съ получили еднакво гласове.

Освѣнъ отъ тъхъ двама, получено е тукъ, въ Народното Събрание, отъ третия кандидатъ, Станчо Златаровъ, едно заявление, съ което, като изброява нѣкои нарушения на реда и законъ, иска да бѫдатъ касирани изборите. Обстоятелствата, които той привежда и на основание на които иска касирането, съ отъ двѣ категории. Едните съ общи, които съ характерни само затова, че съ могли да попаднатъ въ едно заявление. Напр. той привежда, като причина за да се иска касирането на избора, че валъло много дѣждъ, пѫтищата били кални и не могли да дойдатъ много избиратели; а послѣ, друго едно обстоятелство: нераздаване избирателнитъ карти и незаписване избирателитъ въ списъците; но това съ общи думи: нѣма данни да се види дали това е така или не. Други работи има, които излизатъ малко като факти и които съ станали въ една секция, въ която, нека се забѣлѣжи, е присъствувалъ въ бюрото и подписавшиятъ заявлението като кандидатъ. Той указва на следующитъ факти: първо, че полицейскиятъ стражарь пушталъ безразборно избирателитъ, които се натрупвали прѣдъ избирателната урна, вслѣдствие на което имало шумъ и не могли да се видятъ лицата, които гласоподаватъ; второ, общинитъ не гласоподавали по редъ, защото полицейскиятъ стражарь се стѣснявалъ да ги вика високо, а питалъ нѣкои селяни и отговарялъ, че ги нѣмало, и трето, отъ една и съща община, която е вече гласоподавала, при гласоподаването на избирателитъ отъ друга община, се явявали избиратели нѣколко пѫти и гласоподавали безъ да чакатъ да се свърши гласоподаването на гласоподававшата община. При тази аномалия е имало лица, които съ гласоподавали и за други лица, които съ останали въ селото си безъ да дойдатъ въ града, т. е. гласоподавали съ по два пѫти.

Тъзи три обстоятелства, наистина, показватъ, че имало единъ видъ нарушение на правилния редъ на избора, но тъ не съ такива, щото да измѣняватъ резултата. (Министъръ-Прѣдсѣдателъ Петко Каравеловъ: Имали провѣренъ поне единъ фактъ?) Нѣма. На факти не указва. Това дѣто указва, че нѣкои гласоподаватели не съ чакали да изгласоподава гласоподаващата община, а гласоподавали по срѣдата, това дѣйствително е едно нарушение, но то не измѣнява резултата. Второ, дѣто нѣмало точенъ редъ, че стражарьтъ пушталъ повече хора, които се трупали, това е едно безредие, което тръбва да се вмѣни въ вина повече на прѣдсѣдателя, но и то не е могло да измѣни резултата на избора.

Привежда и друго едно ново обстоятелство, на основание на което иска да се касира изборътъ, но въ сѫщностъ, то не може да бѫде наведено като искане да се касира изборътъ, нито да измѣни самия резултатъ на избора. Той казва, че имало бюлетини, въ които имената на кандидатите били написани по различенъ начинъ, т. е. нѣкой пѫти съ пълното име и прѣзиме, нѣкой пѫти съ името и бащиното име. Напр. нѣкой пѫти има: Алекси Д. Маринъевъ, А. Маринъевъ, А. Д. Маринъевъ, послѣ: Иванъ Христовъ, Иванъ Сунгуларски и Иванъ Хр. Сунгуларски. Понеже бюрото, което най-добре познава лицата, ни най-малко не се е усъмнило, че това съ едни и сѫщи лица, менъ се чини, че ние не ще имаме право да оспорваме, че тъзи или онѣзи отъ лицата не съ сѫщи, за които хората съ гласоподавали, и ни най-малко не може да се прѣдстави като поводъ да се иска касирането на избора. (Димитъръ Ризовъ: Контестаторътъ адвокатъ ли е?) Незнамъ.

Та, комисията, като разгледа и това заявление на третия кандидатъ, съ което се иска касирането на избора, намѣри, че всичките негови доводи не съ основателни и, при всичко, че указва на нѣкои дребни нарушения на реда и избирателния законъ, съмѣта, че съ тъзи нарушения въ нищо не се измѣнява резултатъ на избора, особено по отношение на този кандидатъ, който е получилъ по-малко гласове отъ първия, и ето защо комисията признава избора за правиленъ и редовенъ и признава въ сѫщото врѣме и избранитъ Иванъ Хр. Сунгуларски и Алекси Д. Маринъевъ за правилно избрани прѣдставители отъ Карнобатската окolia и моли Събранието да ги признае тоже за такива.

Прѣдсѣдателъ: Има ли нѣкой да иска думата по този изборъ?

Йорданъ Тоедоровъ: Намирамъ избора за редовенъ. Нѣма сѫществено нарушение отъ това, че стражарьтъ пушталъ да влизатъ по двама трима души: тѣ съ влизали за да избѣгнатъ дѣждъ. Тоже не е сѫществено нарушение това, дѣто едно село гласоподавало до единъ часъ, че се прѣсѣло отъ друго село — тъзи работи ставатъ на всѣкїдѣ. Но едно нѣщо, което този кандидатъ указва, то ми се вижда сѫществено и тръбва да се провѣри, именно, дѣто казва, че избирателнитъ карти не били раздадени на избирателитъ. При всичко, че признавамъ избора за законенъ,

моля г. Министра на Външните Работи да се разпореди и да изпита чрезъ анкета, дали наистина не сѫ раздадени избирателните карти на избирателите и, ако такова нѣщо има, да се накажатъ надлежните кметове строго, за да се не повтаря, а ако ли нѣма подобно нѣщо, да се накаже този, който лъже.

Венедиктъ Поповъ: Азъ само искамъ да узная отъ г. Докладчика това заявление, което е подадено отъ третия кандидатъ до г. Прѣсъдателя на Народното Събрание, кога е постъпило тукъ; колко дена следъ извршване на избора.

Докладчикъ Тодоръ Влайковъ: Получено е въ прѣорочната комисия на 23 т. м.

Прѣсъдателъ: Въ Събранието кога е получено, прѣди отварянето ли?

Докладчикъ Тодоръ Влайковъ: Отъ Карнобатъ е тръгнало на 1 февруари, а тукъ е пристигнало на 3.

Прѣсъдателъ: Има ли другъ нѣкой да иска думата по този изборъ?

Христо Конкилевъ: Азъ не мога да се съглася съ мнѣнието на г. Теодорова, г.-да прѣставители, именно затуй, защото, ако този контестаторъ имаше такъвъзъ едно нѣщо, щото картитѣ да не бѫдатъ раздадени, то трѣбаше това да се констатира още сѫщия денъ въ протокола. Сега, нѣма такова нѣщо въ протокола, а се явява частно лице да казва, че такова нѣщо има. Не мога да се съглася, че това нѣщо е вѣрно, и нѣма нужда да се прави анкета отъ никакъвъ министъръ, защото всички отъ г. г. избирателитѣ, като не е получилъ картата си, може въ деня на избора да се яви прѣдъ прѣсъдателя на избора и да заяви, че не е получилъ картата си, и да иска да се отбѣлѣжи въ протокола. Затова, азъ се съгласявамъ съ комисията, че това нѣщо не е истина.

Цвѣтко Таслаковъ: Г.-да народни прѣставители! Прѣдъ всичко, ще ви обявя, че съмъ съгласенъ съ комисията да се утвѣрди изборътъ, но не съмъ съгласенъ съ доводитѣ, както на почитаемия г. Теодоровъ, така сѫщо и съ ония на г. Конкилевъ, относително нераздаването на картитѣ. Най-напрѣдъ тукъ има едно заявление, въ което се казва, че избирателните карти не били раздадени. Трѣбва да призаемъ, г.-да народни прѣставители, че обстоятелството за нераздаването на картитѣ въ единъ изборъ е най-важното обстоятелство да имате или да нѣмате единъ правиленъ изборъ; но въ заявлението трѣбвало да се каже, че избирателните карти не сѫ раздадени на Ивана, на Стояна и пр., да се кажатъ имена, и тогава, ако не повѣрваме, да установимъ анкета, не отъ г. Министра, но отъ Народното Събрание, и ако това се укаже истина, тогава не можемъ да имаме изборъ. Защото, прѣставите си, че се докаже, че 500, 600, 1.000 карти сѫ нераздадени, но вие вече имате утвѣрденъ изборъ. Ето защо, азъ не се съгласявамъ съ доводитѣ нито на единия, нито на

другия, а трѣбва да установимъ единъ правиленъ редъ: книжата даватъ ли ни право да се съмѣваме въ такова нѣщо, че не сѫ раздадени картитѣ, за да назначимъ анкета, и ако се установи туй нѣщо, да касираме избора; има ли още тукъ въ книжата да се види, да се доказва нераздаването на избирателните карти, да касираме избора. Докато не правимъ така, хората сѣ ще продължаватъ да не раздаватъ картитѣ и изборъ нѣма да имаме. Но, така или иначе, изборътъ трѣбва да се потвѣрди. Азъ само станахъ да кажа нѣколко думи, за да се установимъ върху единъ редъ, върху едно правило.

Гено Недѣлковъ: Г.-да прѣставители! Азъ не мога да се съглася съ г. Конкилевъ. Азъ излѣзохъ само да поддържа мнѣнието на г. Йордана Теодоровъ да се изпита работата и, ако има прѣстъпници, да се накажатъ и да се накажатъ за примѣръ.

Колкото се отнася до туй, че въ протокола на бюрото не било упоменато, то едва ли може да се упомене. Може би хората, които не сѫ получили картитѣ, да не сѫ се авили прѣдъ бюрото, или и да сѫ отишли, може да сѫ се върнали, безъ да дадатъ заявления, и въ таъвъзъ случай бюрото да не може да отбѣлѣжи това въ протокола. Затуй моля, прѣложението на г. Теодорова да се приеме и да се натовари г. Министъръ да изпита работата и да бѫдатъ наказани или кметовете, които не сѫ раздадали картитѣ, или лицето, което клевети. Съ това ще създадемъ единъ прецедентъ, щото хората да обрѣщатъ внимание на раздаването на картитѣ, за да не правятъ прѣстъпления, които прѣстъпления даватъ другъ изходъ на изборитѣ, отколкото когато не биха станали тия прѣстъпления.

Азъ поддържамъ прѣложението на г. Теодорова.

Йорданъ Теодоровъ: Азъ искамъ да кажа, че зарадъ това трѣбва да се разслѣдва работата, защото той не е показалъ въ коя секция и на кого не сѫ раздадени картитѣ, а въ общи думи е казалъ. Може би, този кандидатъ да е присъствувалъ въ една секция, дѣто е правиленъ изборътъ и сѫ били раздадени картитѣ, а пъкъ въ друга — да не сѫ били раздадени. А пъкъ това е важно. Ето защо и, ако има такова нѣщо, да се изслѣдва и да се накажатъ строго виновнитѣ за примѣръ, за да се не повтарятъ подобни работи.

Докладчикъ Тодоръ Влайковъ: Азъ поддържамъ ония мнѣния, които стоятъ за това: да се направи строга анкета въ всички случаи, когато се окаже, че нѣкаждъ и на нѣкой не сѫ били раздадени картитѣ, да се отложи нѣкаждъ даже и изборътъ, като се опрѣдѣли анкетна комисия, която да го изслѣдува, ако се оказва поименно на кои именно избиратели не сѫ раздадени картитѣ, защото дѣйствително отъ това може би да се измѣни резултатъ на избора. Но въ дадения случай заявлението е въ много общи думи написано и не ни дава право да мислимъ даже, че този човѣкъ има нѣкои конкретни факти. Ето той какво казва: (Чете.) „На първо място стои незаписването на много избиратели въ избирателните списъци“ — изобщо. „Слѣдъ това иде

нераздаването избирателните карти на всички избиратели, записани въ избирателните списъци" — пакъ така съвършено изобщо. И като се вземе предъ видъ и това, което следва подиръ него, че е теже общо, напр.: (Чете.) „Послѣ идѣ дѣждѣтъ, който непрѣстанно валя въ надвечерното на изборитѣ и въ самия (пъли) денъ на изборитѣ . . .“, може да се мисли, че той говори а priori, безъ да има предъ видъ нѣкои конкретни случаи.

Ние трѣбва да уважаваме всички заявления, но трѣбва да искаеме отъ заявителитѣ да указватъ на факти, а не да говорятъ въ общи думи. Затова, азъ мисля, да се има предъ видъ бѣлѣжката на г. г. Теодорова и Таслакова, но да се остави безъ послѣдствие заявлението на той човѣкъ, защото не указва на факти.

Министър-Прѣдсѣдател Петко Каравеловъ: Менѣ ми се струва, че все-таки трѣбва да има нѣкаквъ редъ. Наистина, че е голѣмо прѣстъжленіе да се не раздаватъ картитѣ; но трѣбва да помнимъ, че веднажъ прогласенъ изборътъ отъ едно компетентно тѣло, въ което има и сѫдии, opus probandi, че е правиленъ, лежи на тия, които го оспорватъ, да дойдатъ съ реални доказателства, а не съ общи фрази. На това заявление не трѣбва да се обрѣща никакво сериозно внимание. Който иска сериозно да се бори въ изборитѣ, трѣбва да прѣстави доказателства, като посочи на факти. Тукъ нѣма доказателства, а само фрази.

Споредъ мене, трѣбва да се приеме изборътъ, защото иначе ще влѣземъ въ пѣхъ безизходенъ.

Василь Димчевъ: Г-да прѣставители! И азъ това щѣхъ да кажа, когато каза г. Министър-Прѣдсѣдателъ. Относително нераздаването на картитѣ знаемъ всички, че то имаше зловрѣдно влияние. Въ много мяста и въ много избори я имаше тая болка. И съ това срѣдство, което се прѣпорожча, съ тѣзи анкети, менѣ ми се струва, че ни най-малко не можемъ да изцѣремъ тая болка. Желателно е, ако се въодушевяваме отъ желанието да изцѣремъ тая болка, не е това срѣдството, а да се направи нѣщо по законодателенъ редъ, да се направятъ нѣкои измѣнения въ избирателния законъ и да се избавимъ отъ това. Съ такива палиативи нищо не може да се постигне, защото знаемъ по какъвъ начинъ си служатъ, за да не раздаватъ картитѣ, и знаемъ, че, ако се нареди анкета, ще прѣставятъ единъ бюлюкъ подписи фалшиви, и на домашнитѣ, че търсили избирателя, но не го намѣрили: едни ще искатъ да си послужатъ съ партизанството и ще прѣставятъ единъ бюлюкъ такива нагласени доказателства, други ще прѣставятъ други доказателства, само за да се избавятъ отъ наказание и т. н., и ще туримъ въ голѣмо затруднение властъта, като ще я натоваримъ съ излишна работа по узнаването на виновнитѣ. Нека да оставимъ тия работи на страна, да вземемъ само актъ отъ това лошо влияние, което има този начинъ на раздаването на картитѣ, и да изкажемъ желание, че Министерството, да прави, да струва, но по какъвъто и да е начинъ въ тая сесия още, да внесе едно измѣнение на избирателния

законъ, по-рационално да се уреди този редъ, за да се избавимъ коренно отъ това зло, а да си не служимъ съ такива палиативни срѣдства. Ето защо, азъ мисля, че това мнѣніе на почтенія народенъ прѣставителъ, г. Теодоровъ, да го не уважаваме, да приемемъ сега избора, а послѣ за онова да искаеме отъ почитаемото Министерство да внесе едно прѣложение за измѣнение на избирателния законъ.

Христо Конкилевъ: Азъ мисля г. г. прѣставители, че се прѣтълкуваха моите думи отъ г. г. Таслакова и Недѣлкова. Азъ ако взехъ думата по-рано, то не бѣхъ да се не наказватъ тѣзи, които не сѫ раздали картитѣ — азъ съмъ най-голѣмия противникъ на тия беззакония, — но азъ казахъ, че понеже контестаторътъ не указва даже името на нѣкое лице, което не е получило картата си, но просто на общо основание, то, ако вземемъ въ внимание такива контестации, бѫдьте увѣрени, че никой нѣма да остане въ Камарата. Какъ така? Той не е посочилъ: Иванъ Стояновъ, Драганъ еди-кой си и пр., а ние да седнемъ да говоримъ за анкета.

Затова азъ мисля, че тая контестация е просто изкована и затова нѣма защо да се спирате на нея. А пѣхъ изборътъ да се приеме като законенъ — да го утвѣрдимъ.

Прѣдсѣдателъ: Понеже никой другъ не е искалъ думата, турямъ на гласуване прѣложението на комисията — да се утвѣрди изборътъ, станалъ въ Карнобатската околия. Които сѫ за това прѣложение, моля да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство.) Приема се.

Имаше прѣложение, г-да, да се помоли Министерството на Вътрѣшните Работи да направи анкета относително нераздаването на избирателните карти. (Гласове: Нѣма нужда да се гласува. Нека отъ това прѣложение да вземе само актъ г. Министъръ!) Значи, нѣма нужда отъ гласуване.

Г-нъ докладчикъ на избора, станалъ въ Разградската околия, има думата.

Докладчикъ Василь Димчевъ: Г-да прѣставители! Въ Разградската околия сѫ избрани трима души народни прѣставители. Околията е раздѣлена на 5 секции. Въ първата Разградска избирателна секция изборътъ е откритъ въ опрѣдѣлння отъ закона частъ; гласоподаването е траяло до 6 ч. Прѣзъ дена не сѫ станали никакви нарушения и оплаквания. Получили сѫ гласове въ тая секция най-много: Илия Ст. Спасовъ — 753, Хаджи Неджибъ-Бей — 803, Стоянъ Стояновъ — 841 и нѣколко души отъ тѣхъ на надолу — 200, 100, 190 и т. н.

Въ втората секция, пакъ въ Разградъ, изборътъ е откритъ така сѫщо на врѣме и гласоподаването продължавало до 8 ч. Прѣзъ дена никакви оплаквания, или констатирани нарушения въ дневника нѣма. Само 6 бюлетини се оказали нескрѣпени съ подписа на прѣдсѣдателя, види се, пѣхнати въ други, но бюрото не ги е зачело, а ги скрѣпило и приложило при дневника. Най-много гласове сѫ получили въ тая секция сѫщите горѣказани лица:

Илия Ст. Спасовъ — 872, Хаджи Неджибъ-Бей — 810, Стоянъ Стойновъ — 805 и другите — по-малко отъ тѣхъ, кой 200, кой 300, кой 100 и т. н.

Въ третата секция изборът се е захваналъ тъкмо въ 7 ч., и споредъ една забѣлѣжка, която е направена въ дневника, вижда се, че се е продължилъ до 7 ч. и 40 м., затуй, защото една община, Хюсенченска на-рѣчена, била започната да гласоподава прѣди 6 ч. и повече отъ нейните избиратели били останали негласоподавали, затуй се е продължилъ до 7 ч. и 40 м. Въ тази секция прѣзъ деня сѫ постъпили, до прѣдсѣдателя на бюрото, двѣ заявления. Едното отъ единъ избирателъ, въ което се казва, че езерченски горски стражари прѣскали избирателни карти и злоупотребяватъ, казва, съ властьта си. Бюрото, като разгледало това заявление, казва, че то било, споредъ направената отъ него провѣрка, неправдоподобно, и затова рѣшило да го остави безъ послѣдствие. Друго едно заявление постъпило отъ 18 души избиратели, които казватъ, че се забѣлѣжило бавностъ въ произвеждане на избора и уморяване на бюрото да ускори гласоподаването. Бюрото разгледало това заявление и рѣшило, да го остави безъ послѣдствие, защото, казва, че бюрото е взело всички мѣри, да може изборътъ да се продължи съ възможна бързина. Второто заявление не е въ нищо поврѣдило на реда и правилността на избора, защото споредъ това, което се констатира въ дневника, прѣди да настане 8 ч., докато имаше време всичките избиратели да гласоподаватъ, не сѫ останали никой да гласоподаватъ, макаръ, че е имало още 20 м. време до 8 ч. Така щото това заявление не указва на нѣкакво сѫществено нарушение, което да влияе за неправилността на избора.

Въ четвъртата секция гласоподаването започнало въ 7 ч. и се е продължило до 6 ч. вѣчерьта. И въ тая секция сѫ получили най-много гласове пакъ сѫщите лица, и други подиръ тѣхъ сѫ получили, кой 200, кой 300 и т. н.

Въ петата секция гласоподаването е започнало въ 7 ч. и се е свършило въ 6 ч. слѣдъ планинѣ. И въ тая секция прѣзъ деня не е имало никакви нарушения, нито оплакване. Получили сѫ най-много гласове пакъ сѫщите лица, а пѣкъ други подиръ тѣхъ получили, кой 100, кой 200 гласа и т. н. Общото число на гласовете ще ги кажа сега. Илия Ст. Спасовъ е получилъ 4.034 гласа, Хаджи Неджибъ-Бей — 4.235 гласа и Стоянъ Стойновъ — 4.296 гласа. Другите кандидати сѫ получили въ кръгло число 700, 600, 170, 160 и 250 гласа.

Провѣрочната комисия намѣри, че този изборъ е правиленъ и редовентъ, и изказва мнѣніе да се подтвѣрди отъ Народното Събрание.

Прѣдсѣдателъ: Има ли нѣкой да иска думата по избора, станалъ въ Разградската околия? (Никой не се обажда.) Тъй като никой не иска думата, туримъ на гласуване прѣложението на комисията за утвѣрдението на

този изборъ. Които сѫ за това прѣложение, да си вдигнатъ ръката. (Болшинство.) Приема се прѣложението на комисията.

Г-нъ докладчикъ на избора, станалъ въ Хасковската околия, има думата.

(Прѣдсѣдателското място заема подпрѣдсѣдателъ Василъ Кънчовъ.)

Докладчикъ Тодоръ Николовъ: Г-да народни прѣдставители! Въ Хасковската околия сѫ избрани трима народни прѣдставители: Иванъ Ев. Гешовъ, Константинъ Величковъ и Апостолъ Урумовъ, отъ четири секции. Първата секция се състои отъ Хасковската градска община и отъ петъ селски общини. Отъ 1.961 избиратели, гласоподавали сѫ 895. Заявления въ тази секция нѣма, освѣнъ една забѣлѣжка, направена отъ застѫпника на избраните народни прѣдставители, въ което той е молилъ, на основание чл. 89 отъ избирателния законъ да бѫде допусната Кюмюрджиската селска община да гласоподава въ промежутака, когато тя е вече гласоподавала по-прѣди, понеже е имала гласоподаватели. Това заявление е било уважено и гласоподавали сѫ избирателите отъ тази община. Гласоподаването е почнало въ 8 ч. и 15 м. и се е свършило въ 7 ч. Причината за късното почване на гласоподаването, както е обяснено въ протокола, е тази, че не сѫ се явили нѣкои отъ членовете на бюрото, които по двама въ продължение на единъ часъ успѣли да се явятъ, и затова е съставенъ отдѣленъ актъ. Но понеже е прѣкратено гласоподаването по-рано отъ 8 ч., то излиза, че и туй почване по-късно съ единъ часъ нѣма никакво значение.

Въ втората Хасковска избирателна секция, отъ 3.451 избиратели, сѫ гласоподавали 1.490. Всичко е редовно. Отказало се гласоподаването само на едного, който нѣмалъ избирателна карта. Въ тази секция сѫ получили избраните народни прѣдставители: Иванъ Ев. Гешовъ — 489 гласа, Константинъ Величковъ — 490, Апостолъ Урумовъ — 490, Хаджи Василь х. Тодоровъ — 544, Желѣзко Колевъ — 543, Христо Гарибовъ — 541, Димитъръ Дамяновъ — 244 и други — по-малко гласове.

Въ третата секция, Куру-Чепменска на-рѣчена, гласоподаването почнало въ 7 ч. и 15 м. и се е свършило въ 6 ч. Заявления нѣма никакви, освѣнъ едно отъ 12 души младежи, които, като отбили воинската си повинностъ, искали да гласоподаватъ, но нѣмали избирателни карти и затова не били допуснати.

Въ тази секция има 3.025 избиратели, а сѫ гласоподавали 1.539. Избраните за народни прѣдставители сѫ получили: Иванъ Ев. Гешовъ — 644 гласа, Константинъ Величковъ — 645 гласа, Апостолъ Урумовъ — 645 гласа, а Хаджи Василь х. Тодоровъ — 468 и други — по 468, 210 и 44.

Въ четвъртата избирателна секция, Сарж-Юртска на-рѣчена, гласоподаването е почнато въ 7 $\frac{3}{4}$ ч. и се е свършило тѣкмо въ 6 ч. Заявления за нарушение на избора нѣма никакви — всичко е редовно. Отъ 3.505 избиратели, сѫ гласоподавали само 1.797. Отъ тѣзи гласове сѫ подадени

за избранитѣ: Иванъ Ев. Гешовъ — 933, на Константина Величковъ — 933, на Апостолъ Урумовъ — 932, а на х. Василъ х. Тодоровъ и на други двама — по 587, на Димитъръ Дамяновъ — 218, на В. Милевъ — 48.

Отъ всичките избиратели въ 4-та секция се забълъзва, че не се сръщатъ избирателните карти съ избирателните бюлетини по на 2, 3 или 1, но това нѣма никакво значение, та комисията не го е и отбѣлъзала. Така напр., въ третата секция се оказали 1.540 избирателни карти, а — 1.541 бюлетини, а пъкъ въ четвъртата — 1.803 избирателни карти, а бюлетини — 1.798.

Въ четиритѣ секции сѫгласоподавали, отъ 11.942 избиратели, 5.721, значи, по-малко отъ половината. Иванъ Ев. Гешовъ е получилъ 2.749 гласа, Константина Величковъ — 2.750 гласа, Апостолъ Урумовъ — 2.750 гласа, х. Василъ х. Тодоровъ — 2.180, Желѣзко Колевъ — 2.177, Христо Гарибовъ — 2.174, Дамяновъ и други съ него — по 969, Василъ Милевъ — 434, Тодоръ Георгиевъ — 212 и други — по 10, 2 и 1.

Както секционната комисия, така и общата намѣри тѣзи избори за редовни и ги прие, и затова ходатайствува прѣдъ васъ да бѫдатъ утвърдени.

Прѣсъдателствующий Василъ Кънчовъ: Желае ли нѣкой отъ г. г. прѣставителитѣ да говори по Хасковския изборъ? (Никой не се обажда.) Понеже никой не иска думата, ще положа на гласуване. Които намиратъ, че Хасковскиятъ изборъ е правиленъ и редовенъ, съгласно доклада на комисията, да си видятъ рѣката. (Болшинство). Значи, изборътъ се признава за правиленъ и редовенъ и избранитѣ — за редовно избрани народни прѣставители.

Г-нъ докладчикъ на Борисовградския изборъ да докладва избора по тая околия.

Докладчикъ Тодоръ Николовъ: При доклада на избора въ Борисовградската околия въ комисията, не бѫше съгледанъ единъ протестъ, една контестация, постъпила до Народното Събрание на 5 февруари т. г. Понеже тази контестацията не е докладвана въ комисията и понеже комисията се произнесе за утвърждаването на избора въ Борисовградската околия, то азъ считамъ, че днесъ не ще може да се докладва този изборъ, но да се отложи да се докладва контестацията въ комисията. И, по всяка вѣроятност, ще се остави безъ послѣдствие, понеже е просочена: на 5 февруари е писана отъ подателитѣ, а входящият номеръ е сѫщо отъ 5 февруари.

Бенедиктъ Поповъ: Въ таекътъ случай нѣма защо да се отлага разглеждането на избора, за да се внася контестацията въ комисията, защото е просочена, и на основание чл. 119 отъ избирателния законъ не можемъ да влизаме въ разглеждането ѝ.

Прѣсъдателствующий Василъ Кънчовъ: Има ли нѣкой другъ прѣставител да иска думата. Г-нъ Поповъ прѣдлага да се не отлага изборътъ.

Министъръ Михаилъ Сарафовъ: Менъ ми се струва, че нѣма защо да се отлага изборътъ. Ако е подадено по-

късно заявлението, нѣма защо да се разглежда. Трѣба да се види, кога е дадено на пощата.

Докладчикъ Тодоръ Николовъ: Писана е дата въ заявлението 5 февруарий.

Министъръ Михаилъ Сарафовъ: Кога е подадено на пощата?

Докладчикъ Тодоръ Николовъ: По-рано, на 3 февруарий е подадено.

Министъръ Д-ръ Александъръ Радевъ: Датата трѣба да е 3 февруарий.

Докладчикъ Тодоръ Николовъ: 3 февруарий е датата на пликъ.

Атанасъ Краевъ: Най-хубаво е провѣрочната комисия да провѣри.

Прѣсъдателствующий Василъ Кънчовъ: Има прѣложение да се отложи разглеждането на този изборъ. Съгласни ли сте, г-да прѣставители?

Емануилъ Начевъ: Г-да прѣставители! Менъ ми се струва, че отлагането на избора, за да се разгледа въ комисията това заявление, е излишно затова, защото комисията, която ще гледа това заявление, пакъ ще се яви прѣдъ насъ и ще го прѣстави на г. г. прѣставителитѣ да се произнесатъ, дали е справедливо да се обѣрне внимание върху неговото съдѣржание или не. Но менъ ми се струва, че неговото съдѣржание, като е доста късно, може да се прочете тукъ и още сега да се произнесемъ върху неговото съдѣржание, безъ да затрудняваме комисията съ излишна работа, да се произнася на отдалено и пакъ да се явява да докладва. Азъ моля, г-да прѣставители, да се произнесете и вземете нѣкакво рѣшеніе по избора, тъй като други нарушения по избора нѣма.

Докладчикъ Тодоръ Николовъ: Понеже Народното Прѣставителство е наредило, щото да минаватъ изборътъ прѣзъ двѣ инстанции, чрѣзъ нарочно избрана комисия, то азъ мисля, че, да не би да се появятъ нѣкакви недоразумѣния отъ страна на комисията, по-добре е да се отложи и да се докладва такава една контестация, която макаръ и не съществена и неважни съображенията, наведени въ нея, въ всѣки случай, понеже по погрѣшка не е прѣгледана, прѣди изборътъ да бѫде утвърденъ, азъ мисля, по-добре е да се отложи. Въ идущето засѣданіе въ нѣколко минути ще се свърши.

Министъръ-Прѣсъдателъ Петко Каравеловъ: Азъ тоже бихъ поддържалъ комисията. Наистина, пие ще рѣшимъ въпроса, по комисията у насъ играе ролята на сѫдебно слѣдствие. При всичко, че сѫдилището рѣшава, но сѫдебниятъ слѣдователъ трѣба да изслѣдува. Щомъ е тъй, нека комисията разгледа контестацията. Комисията ще разгледа по-подробно и внимателно и ще види доколко това заявление прѣставлява интересъ. Въ противенъ случай може да се злоупотрѣбява. Така щото, нѣма защо да се бѣрза днесъ непрѣмѣнно да рѣшимъ този въпросъ.

Апостолъ Урумовъ: Ако дѣйствително докладчикът е готовъ да докладва, тогавъ не може да ни спре ни най-малко това обстоятелство. Мнѣнието на комисията не може да бѫде задължително за настъ. Щомъ докладчикът е готовъ да докладва, ние ще можемъ да се произнесемъ. Азъ ходатайствуамъ, прочее, да се попита докладчикът, ако е готовъ да докладва контестацията, да я докладва. Нѣма защо за една малка формалност да се отлага изборът и да се създава излишна работа.

Азъ мисля, че не трѣбва да се поставя въ зависимост докладването на избора отъ обстоятелството, че контестацията не е била прѣгледана отъ провѣрочната комисия.

Антонъ Франгя: Г-да народни прѣставители! Азъ отъ формална точка ще кажа само двѣ думи и то слѣдующето. Истина, г. Министъръ-Прѣдсѣдателъ каза, че, понеже има една комисия, трѣбва непрѣмѣнно да оставимъ по реда този изборъ да се разгледа пакъ, понеже има контестация; но менъ се чини, че ще прѣкрамът закона, чл. 119, който гласи, че просрочени заявления оставатъ безъ послѣдствие. Ако дѣйствително, както има добрината г. докладчикът да каже, заявлението е просрочено, то не трѣбва даже да се чете, защото просроченото заявление ще бѫде просрочено и прѣдъ комисията, и прѣдъ Народното Прѣставителство.

На туй основание мисля, че, безъ да се взема въ внимание заявлението, съгласно чл. 119, да се докладва тоя изборъ днесъ.

Манолъ Златановъ: Менъ ми се струва, че, щомъ докладчикът иска да се отложи до утрѣ, или други денъ, трѣбва да вземемъ това въ внимание и да дадемъ възможност комисията да разгледа книжата. Редѣтъ е такъвъ. Докладчикът моли, а отгорѣ на това ние казваме, че било просрочено. Самъ г. Божковъ моли контестацията да бѫде най-внимателно разгледана, защото самъ той не иска да се мисли, че изборът му е разгледанъ и утвѣрденъ прѣзъ купъ за гроши. Докладчикът моли, и ние трѣбва да вземемъ въ внимание тази просба.

Христо Топузановъ: Докладчикът винаги докладва мнѣнието на комисията. Отъ всяка комисия докладчикът излиза и казва, че комисията, като е разгледала този и този въпросъ, взе такова рѣшеніе. Тукъ докладчикът казва, че комисията не се е съзирала съ тази контестация, не се е произнесла, и заради туй моли да бѫде отложенъ този изборъ, за да може комисията да я разгледа и да дойде г. докладчикът да каже, дали е дадена въ срока и дали е основателна, или не. Комисията като изучи всестранно, ще дойде докладчикът и ние, като сме дали довѣрие на тази комисия, ще върваме на това, което каже г. докладчикът. Затова, нѣма защо да се спирате тукъ. Да не мислимъ, че той ще може да докладва сега. Какво ще докладва той, когато комисията не е взела никакво рѣшеніе по това. Не може да има докладъ отъ докладчикът. Ето защо съмъ съгласенъ изборът да се отложи за другъ пътъ.

Прѣдсѣдателтвующий Василъ Кънчовъ: Има двѣ прѣдложения: едното на г. докладчика, който иска този изборъ да се отложи за слѣдующето засѣданіе, понеже не сѫ проучени всички документи отъ комисията, а другото е искането на г. Начева, подкрепено отъ г. Франгя и др., още сега да се пристъпи къмъ разглеждане на избора. Азъ поставямъ на гласуване първото мнѣнието. Които отъ г. г. прѣставителите сѫ съгласни съ мнѣнието на г. докладчика, да се отложи избора за едно отъ слѣдующите засѣданія, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство.) Отлага се този изборъ за слѣдующето засѣданіе.

Моля г. докладчика на Поповската околия да докладва избора, станалъ въ тази околия.

Докладчикъ Василъ Димчевъ: Г-да прѣставители! Поповската избирателна околия е раздѣлена на 3 секции. Въ първата секция гласоподаването е започнало въ опрѣдѣлния въ закона часъ и се е свършило въ $6\frac{1}{2}$ ч. като изгласоподавали всички явивши се избиратели. Прѣзъ дена на избора въ дневника не е констатирано да е станало нѣкакво нарушение, или да е имало нѣкакви оплаквания. Най-много гласове въ тази секция сѫ получили кандидатите: Недю Георгиевъ и Йовчо Георгиевъ. Количеството на гласовете послѣ ще кажа, заедно съ другите секции.

Въ втората секция гласоподаването се е започнало въ 7 ч. и се свършило въ 6 ч. прѣзъ дена; тоже не е констатирано въ дневника да е имало нѣкакви нарушения или нѣкакви оплаквания. Оказалось се е само, когато е ставала провѣрката на резултата, че е имало бюлетини, които не били скрѣпени съ подписа на прѣдсѣдателя, на брой 5, но тѣхъ бюрото не ги е счело за редовни и не ги е имало въ сметка на гласовете на избраните лица.

Въ третата секция гласоподаването е започнало въ 7 ч. и 50 м. Въ дневника е отбѣлѣзано, че гласоподаването е започнало съ 50 м. по-късно затуй, защото, когато се е сбрало бюрото, нѣмало е общинският печатъ, който е билъ отнесенъ съ писаря на общината по служебни работи, и намѣсто него бюрото си е послужило съ черковния печатъ да запечата кутиите, но констатирано е въ дневника, че до това време, до 7 ч. и 50 м., докогато е закъсняло да се започне гласоподаването, не е имало още да сѫ се явили избиратели, които да гласоподаватъ. Въ дневника е констатирано, че гласоподаването е свършено въ $6\frac{1}{2}$ ч. и не е имало слѣдъ това избиратели, които да гласоподаватъ. Намѣрили сѫ се слѣдъ откриването на кутиите 4 двойни бюлетини, сгънати една въ друга, и имената въ тѣзи бюлетини били на един и същи кандидати и скрѣпени съ подписа на прѣдсѣдателя. Бюрото казва, че вътрѣшните бюлетини не ги е взело въ сметка при прѣброяването на гласовете.

Събрани всичките гласове отъ трите секции излиза, че Недю Георгиевъ е получилъ 1.752 гласа, Йовчо Георгиевъ — 1.453 и другите кандидати получили: единъ — 887, другъ — 894, другъ — 663, другъ — 395, 282 и единъ — 1.139 и т. н.— всички по-малко отъ първите двама. Разградската особена комисия е прогласила за редовно из-

брани получивши най-много гласове: Недю и Иовчо Георгиеви, отъ които, както се каза при откриването на Народното Събрание, Недю Георгиевъ е вече починалъ. (Нѣкогь отъ прѣдставителите: Богъ да го прости!) Комисията по провѣрката на избора намѣри, че този изборъ е редовенъ и правиленъ, и изказа мнѣние да се утвѣрди.

Прѣдсѣдателствующий Василъ Кѫнчовъ: Има ли нѣкой да говори по избора, станалъ въ Поповската околия.

Министъръ Иванъ Бѣлиновъ: Азъ мисля, г.-да прѣдставители, че, понеже единъ отъ народните прѣдставители, избранъ отъ Поповската околия, както чухте, редовно и правилно, е починалъ, ще трѣбва бюрото на Народното Събрание, да направи разпореждане, за да се съобщи на г. Министра на Вътрѣшните Работи, съгласно извѣстния членъ на закона, за да се разпореди Министъръ за направата на новъ изборъ, понеже Поповската околия нѣма никакъвъ интересъ да стои безъ прѣдставител въ Камарата. И колкото по-скоро стане това, толкоъ по-добре.

Прѣдсѣдателствующий Василъ Кѫнчовъ: Бюрото взема акть отъ думитѣ на г. Бѣлинова.

Прѣдлагамъ на гласуване реѣщнието на комисията, да се счете избора на Поповската околия за правиленъ и редовенъ. Които отъ г. г. прѣдставителите го удобряватъ, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство.) Изборътъ се счита за правиленъ и редовенъ.

(Прѣдсѣдателското място заема прѣдсѣдателъ Иванъ Ев. Гешовъ.)

Прѣдсѣдателъ: Съ това се изчерпва дневния редъ, г.-да. Има ли нѣкой да иска думата? (Слѣдъ малко.) Г-нъ Янко Забуновъ има думата.

Янко Забуновъ: Бѣхъ внесълъ едно заявление съ нужните подписи и ще моля бюрото, ако е възможно, да го напечата по-скоро и да се раздаде.

Прѣдсѣдателъ: Дѣйствително, постигнало е такъвъ едно прѣдложение, съ което се иска амнистия на находящите се подъ слѣдствието за прѣстъпления, извѣршени прѣзъ 1900 г., въ свѣрзка закона за данъка върху земните произведения. Какъ обича почитаемото Събрание — да се тури на дневенъ редъ въ идущето засѣдание? (Гено Недѣлковъ: Да се напечата!) Разбира се, ще се напечата.

Г-нъ Министъръ на Правосѫдието има думата.

Министъръ Д-ръ Александъръ Радевъ: Г-да народни прѣдставители! Азъ бихъ ви молилъ заявлението, направено отъ подписавшите го, за амнистия на всички лица, които се намиратъ подъ слѣдствието, вслѣдствие закона за десетъка, да се тури на дневенъ редъ — и азъ увѣрявамъ г. г. народните прѣдставители, че това скоро ще бѫде — съ прѣдложението за такава амнистия, което има намѣрене и е въ желанието на Правителството да направи. И съображеніята, по които искамъ тъй да бѫде поставено това прѣдложение,

съ прѣдложението, което Правителството ще внесе, сѫ следующитѣ.

Понеже въ намѣрението и въ желанието на Правителството е било да се тури забвение на всичко, което е станало въ миналото, вслѣдствие на този законъ, ще искамъ отъ Народното Събрание една амнистия. Обаче, за да бѫде та справедлива, за да бѫде та цѣлесъобразна, за да не обхване и лица, и дѣяния, които не заслужватъ да се амнистиратъ, защото сѫ извѣршили прѣстъпления и противъ лица, които сѫ искали да си упражнятъ, като български граждани, своите законни права, да бѫдатъ тѣ изключени. За да бѫда разбрантъ, ще ви посоча единъ два примѣра.

Имало е и чиновници, които сѫ се провинили въ прѣстъпления въ тѣзи произшествия, станали вслѣдствие закона за десетъка. Каквито и произшествия да е имало, вслѣдствие вотирането на този законъ за десетъка, тѣзи чиновници не трѣбаше да нарушаатъ своите обязанности, не трѣбва слѣдователно да бѫдатъ избавени отъ заслуженото възмездие по наказателния законъ. Заради това, на всички слѣдствени власти, които се занимаватъ съ тѣзи дѣла, азъ съмъ заповѣдалъ телеграфически и тѣзи дни, слѣдъ 1—2 дена, чакамъ свѣдѣния такива: кои лица сѫ дадени въ съдъ по тѣзи произшествия, по какви обвинения и какъ сѫ квалифицирани тѣхните прѣстъпления. Когато пристигнатъ тѣзи свѣдѣния отъ слѣдствената власть, тогава ще има възможностъ ясно да се разграничатъ тѣзи дѣяния и лица, които ще трѣбва да се ползватъ съ амнистия и които не трѣбва. Ако направимъ една амнистия безъ никакво разграничение, тогава дѣйствително виновните лица, които не заслужаватъ никаква амнистия, ще могатъ да се възползватъ отъ тази амнистия. Ако Народното Прѣдставителство или Министерството и да желае тукъ сега при разглеждането на това прѣдложение, да направи това разграничение желателно, може да попадне въ погрѣшка безъ да знае положението на всѣки единъ обвиняемъ, дѣянието, прѣстъпленето, което е извѣршилъ.

Още по-конкретенъ примѣръ: Въ Русчукъ е даденъ подъ слѣдствието бившиятъ градоначалникъ, или полицейски приставъ, Маринъ-Мечката, и той се обвинява въ извѣстно прѣстъпление, въ свѣрзка съ произшествията, станали по закона за десетъка, и други нѣкои лица. Сега, менъ ми се чини, че не е справедливо да се подвеждатъ подъ амнистия и такива лица, защото чиновници, провинени въ прѣстъпления отъ общъ характеръ като чиновници, не трѣбва да се ползватъ съ амнистия, а трѣбва да получатъ нужното възмездие.

Заради това, за да можемъ да направимъ тази разлика между лицата и дѣяніята, които трѣбва да се ползватъ съ амнистия и които не трѣбва да се ползватъ съ такава, прѣдложението на заявителите да се тури на дневенъ редъ слѣдъ нѣколко дена, когато ще постѫпи отъ страна на Министерството сѫщо прѣдложение за амнистия.

Прѣдсѣдателъ: Г-да! Въ прѣдложението, което е направено отъ 68 народни прѣдставители, има и втора алинея, въ която се казва, че се изключаватъ отъ тази амнистия

должностните лица и онци, които съм изтезавали затворници.
(Иванъ Московъ: Като Гробницата!)

Министъръ Д-ръ Александър Радевъ: Има го, но не е еп *pleine connaissance de cause*. Ние ще имаме тъзи свидѣнія, и разграничението ще биде възможно правилно, когато ни се представятъ свидѣнія отъ следствените власти. Тамъ ще имаме обвиняваніе лица, тъхното обвинение и какъ е то окажало споредъ наказателния законъ. За може да има и нѣкои отъ тъзи лица, които да заслужватъ и забвение. Та, справедливо ще биде и цѣлесъобразно ще биде, ако на основание тия свидѣнія, направимъ ние разграничението.

Прѣсъдателъ: Нѣколко души г. г. представители съ искали думата по този прѣдметъ, но едва ли има въпросъ за разискване. Тукъ се касае само да се опредѣли денътъ, кога да се тури прѣложението на дневенъ редъ да се разиска.

Д-ръ Дико Йовевъ: Въ свѣрка съ този въпросъ, щъхъ да кажа нѣкои свои мисли, които щъха да ни накаратъ да вземемъ едно рѣщеніе. Не мога да кажа така общо, дали желая да говоря, или не. Азъ желая да говоря.

Прѣсъдателъ: Имате думата.

Д-ръ Дико Йовевъ: Г-да народни представители! Прѣложението, което се прави отъ г. Министра на Правосъдието, да не се поставя на дневенъ редъ внесеното въ Народното Събрание прѣложение за амнистия, докато не постигна ежъ тъкова едно прѣложение отъ Правителството за амнистия по сѫщитетъ прѣжилени, тъй като г. Министърътъ мисли, че по-правилно ще биде разрѣшена тази амнистия, когато се разгледатъ и дветъ прѣложения съвѣтно, за да се даде възможностъ на Народното Събрание при вотиранието на амнистията да обсъди и мнѣнните на Правителството за едно разграничение въ прѣжиленията, които трѣбва да се амнистиратъ, азъ казвамъ, че туй прѣложение на г. Министра на Правосъдието не може да биде прието отъ насъ прѣди всичко за туй, защото то не се отнася до прѣдмета, който ние разискваме. Въ Народното Събрание днесъ е постигло едно прѣложение за амнистия и Народното Събрание трѣбва да каже, че или го поставя на дневенъ редъ, или по нѣкои причини не го поставя; но Народното Събрание да отлага своите законодателни мѣроприятия само затуй, защото Правителството мислило, че така трѣбва да стане, това е единъ въпросъ на принципъ, съ който азъ не мога да се съглася. Може би, взгледитъ, които ще изложи Правителството, да съмъ справедливи и основателни, но то ще има възможностъ да ги изложи, когато ще разгледвамъ прѣложението, и тогава ние ще кажемъ своето мнѣніе по тъхъ. Азъ още отъ днесъ ще заявя, че поне за мене взгледитъ, които днесъ чухъ отъ устата на г. Министра на Правосъдието съ неприемливи, защото при въпроса за амнистия не може да става разграничение на лица, тъй като амнистията е актъ, който не се отнася до лица, а до факти. (Гласове: А а а!) И онция,

които иматъ... (Извъление на неудобрѣние.) Азъ моля да ме изслушате и подиръ туй да си кажете мнѣнието.

Онѣзи, които знаятъ какво значи амнистия, ще да знаятъ, че това е единъ юридически актъ, който по никой начинъ, безъ да измѣни на своето естество, не може да се отнася до лица, а само до факти. Амнистията е актъ на забвение: обществото, при всичко че извѣстенъ законъ съществува, при всичко че той законъ е билъ потъканъ и съ това се е нанесло рана на понятието за право и правосъдие, обаче, вслѣдствие на станалите събития, намира, че туй прѣстъпление трѣбва да биде забравено, че трѣбва да се мисли, че то никога не е съществувало. И ако това е тъй, ако ние за едно прѣстъпление кажемъ, че то не е съществувало, го нѣма (Найденъ Кормановъ: Има паметници въ Трѣстеникъ!), тогава не може да се говори за прѣстъпници, които съ извѣршили прѣстъпление. Щомъ нѣма прѣстъпления, нѣма и прѣстъпници. Ако говоримъ друго-яче, тогава ние съмѣсваме амнистията съ милостъ. Амнистия е друго, милостъ е друго. Когато се раздава милостъ, тогава дѣйствително се казва: този човѣкъ прощавамъ, онзи не прощавамъ, защото прѣстъпленето е прѣстъпление и прѣстъпници съ прѣстъпници, обаче, единиятъ ми е по-симпатиченъ, или пъкъ за единия намирамъ, че правосъдието не е правилно постъпило, а за другия — не; но когато се говори за амнистия, тогава нѣма лица, нѣма Иванъ или Стоянъ, а има само факти. Стана бунтъ. Карака се, биха се; не искамъ да знамъ кои съ се карали, кои съ се били. Едно отъ дѣвѣтъ: или този бунтъ ще се накаже и правосъдието ще има думата, или нѣма да се накаже и всѣки да си отиде въ къщи. Това е амнистия, и докато се говори за амнистия не може да се говори за лица.

Азъ виждамъ, че се наранява чувството на нѣкои отъ г. г. народните представители, като се говори за неразграничение; може би, и менъ не ми е приятно, Маринъ Мечката, както и Димитъръ Мантовъ да се избавятъ отъ наказание, но въ такъвъ случай нека не говоримъ за амнистия, а за милостъ; нека поискамъ да се даде милостъ на извѣстни прѣстъпници, само тогава ще бдемъ справедливи. Нека се обрнемъ къмъ онзи, които раздава милостъ, и да кажемъ да накаже всички чиновници и помилва всички селани. Въ Народното Събрание недѣлите оставя да говорятъ вашите чувства, а справедливостта. И Народното Събрание ще се провини въ неразбиране амнистията, то ще се провини прѣдъ своя народъ, че, като е криво разбиralо едно юридическо понятие, е направило една възлюща неправда къмъ други граждани, които иматъ еднакви права съ амнистираните. Защо да се ожесточаваме противъ едни или други хора? Тукъ именно въ тая ограда ние трѣбва да забравимъ, че има Мечковци и Мантовци; а да знаемъ, че е имало единъ законъ за десетъка, който, като искаемъ да го отхвърлимъ, ще го отхвърлимъ заедно съ всичките му добри и лоши страни. Ето защо, азъ казвамъ, че Народното Събрание, или ще волира амнистията и въ такъвъ случай прѣложението, което се внесе тукъ, трѣбва да се турне на дневенъ редъ, или Народното Събрание нѣма да

вотира амнистията и тогава може да се говори, че Мечката е кривъ, а другъ — правъ.

Азъ моля още въ идущето засъдение да се тури на дневенъ редъ туй прѣдложение за приемане по принципъ.

Прѣсѣдателъ: Именно това е въпросътъ, който сега разискваме: прѣдложението, внесено отъ нѣколко депутати, кога да се тури на дневенъ редъ. (Иванъ Московъ: Слѣдъ като се напечата и бѫде раздадено.)

Г-нъ Найденъ Кормановъ има думата.

Найденъ Кормановъ: Азъ искахъ да говоря, г-да, по амнистията, именно противъ изказаното отъ г. Д-ръ Дика Йовевъ.

Прѣсѣдателъ: Въпросътъ се обясни и нѣма какво повече да се говори.

Найденъ Кормановъ: Тогава азъ се съгласявамъ съ мнѣнието, изказано отъ г. Министра на Правосъдието, да се отложи.

Д-ръ Ежнчо Милановъ: Г-да! Азъ нѣма да се спрѣвърху основанията, на които почива една амнистия, защото то е по-подиренъ въпросъ, но още отсега не мога да се съглася съ възгледите, които г. Д-ръ Йовевъ изказа. Амнистията има съвършено друго значение. Амнистията не дава право на Правителството да прокарва беззаконии, защото въ случаите въ Тръстеникъ и Варна сѫ прокарали най-груби беззаконии, и съмъ съгласенъ съ г. Министра на Правосъдието, че трѣбва да се изслѣдватъ тия случаи, че трѣбва да се погледне на тѣхъ доста опрѣдѣлено и тогавъ да се положи амнистията на гласуване. Заради туй, азъ, единъ отъ подписавшите това прѣдложение, ще моля слѣдъ 3—4 дена да се тури на дневенъ редъ.

Министъръ Д-ръ Александъръ Радевъ: Не по-късно отъ три дена.

Министъръ-Прѣсѣдателъ Петко Каравеловъ: Азъ тоже бихъ поддържалъ г. Министра на Правосъдието, защото онova, което се говори отъ г. Д-ръ Йовева, е съвършено неправилно. И ако искате, да ви кажа истината. Амнистия се дава за двѣ пъща: за инсурекция и за бѣгство отъ войската. Амнистия се дава за забвение извѣстни дѣянія, по които, ако се накажатъ дѣятелитѣ, ще бѫде по-голѣмо прѣстъпление, защото ще бѫдатъ наказани много хора.

А държавата да отказва правосъдие на хората, като прокарва правителството амнистия, не трѣбва. Какъ ще стане, напр., въ даний случай — Мантовъ избилъ нѣкому змѣйтѣ? Ние тукъ амнистираме — на какво основание? Азъ съмъ увѣренъ, че и Господъ нѣма право да направи това за трети лица. Всѣки има право да се обѣрне къмъ българското правосъдие и да иска удовлетворение. Държавата може да прости за себе си, Князъ за себе си, министъръ за себе си, но за трети лица това не може да се направи. Заради това, онova, което се прѣдлага отъ нашия Министъръ на Правосъдието, е съвършено право. Повтарямъ, ние можемъ амнистираме инсурекцията, защото не можемъ да обѣсимъ

2—300 души, не защото нѣма прѣстъпление, но защото наказанието ще бѫде много по-голѣмо прѣстъпление отъ самото прѣстъпление. Но да опростяваме чиновници, които отиватъ да биятъ свързани хора по затворитѣ, това ще бѫде най-голѣмо прѣстъпление, ако го направимъ. (Гласове: Браво! — Ржоплѣскане.)

Прѣсѣдателъ: Г-нъ Гено Недѣлковъ има думата.

Гено Недѣлковъ: Отказвамъ се, слѣдъ думата на г. Министра.

Прѣсѣдателъ: Като не искатъ други думата, ще туря на гласуване . . . (Йорданъ Теодоровъ: Искамъ думата! (Г-нъ Теодоровъ има думата.

Йорданъ Теодоровъ: Азъ съмъ съгласенъ напълно съ мнѣнието на г. Министра на Правосъдието по този въпросъ, колкото до пункта за обвиненитѣ по събитията въ Тръстеникъ и Дуранъ-Кулакъ, но искамъ при тая амнистия да се направи още една амнистия. Има много наказани, или сѫ подъ слѣдствие, по закона за печата, защото временните наредби бѣха много строги; има много хора, които сѫ дали голѣми гаранции, други запрѣни и такъ далше. Ако щете, има и много хора обвиняими по докачение особата на Князъ. Всички тия работи трѣбва да се забравятъ, защото лѣтось се намѣрвахме въ изключителни обстоятелства: военно положение, мѣрки строги бѣха взети по закона за печата и пр. Зарадъ туй моля г. Министра на Правосъдието да има прѣдъ видъ тия работи, та заедно съ едната амнистия и другата да стане.

Министъръ Д-ръ Александъръ Радевъ: Г-да народни прѣставители! Въ намѣрението на Правителството, заедно съ амнистията по прѣстъпленията, или по произшествията, извѣршени по случай закона за десетъка, бѣше да се внесе и една амнистия по всички прѣстъпления, извѣршени по закона за печата; защото, на първо място, не можехме да откажемъ и на тия хора, които сѫ подъ сѫдъ, понеже сѫ критикували по единъ или другъ начинъ тия сѫщите произшествия, за които ще даваме амнистия. Та зарадъ това, заедно съ амнистията по произшествията по случай гласуването на закона за десетъка, въ намѣрението на Правителството бѣше да внесе и такава една амнистия. И такава ще я внесемъ заедно съ другото прѣдложение. За него прѣдложение, за амнистията за прѣстъпленията по печата, нѣма нужда отъ особени справки, нѣма нужда отъ особени изучвания. Това прѣдложение ще бѫде възможно, слѣдователно, да се внесе съ другото, и съ едно и сѫщо законодателно мѣроприятие да се прокара и то. Тия обяснения давамъ за да успокоя г. Еленския народенъ прѣставител, че и това ще се направи. Но това прѣдложение направихъ предварително, защото тая амнистия нѣма право да прѣдшествува другата, а да бѫде поне заедно съ нея.

Прѣсѣдателъ: Г-нъ Страти Димитровъ има думата.

Страти Димитровъ: Отказвамъ се.

Прѣсѣдателъ: Г-нъ Емануилъ Начевъ има думата.
Емануилъ Начевъ: Отказвамъ се.

Прѣсѣдателъ: Г-нъ Цоло Мисловъ има думата.
Цоло Мисловъ: Отказвамъ се.

Прѣсѣдателъ: Другъ никой не е искалъ думата и азъ турямъ на гласуване въпроса, щото разискваното прѣдложение, (внесено днесъ), да се назначи за разглеждане въ деня, когато ще се разисква и прѣдложението, внесено отъ

Прѣсѣдателъ: Иванъ Ев. Гешовъ.

Правителството. Които сж за това прѣдложение, моля, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Идущето засѣданie, г-да, споредъ правилника, ще стане въ срѣда, и на дневенъ редъ ще бѫде поставено пакъ докладване отъ комисията по провѣрка на изборите. На кои околии, обаче, изборите ще се докладватъ, не е още известно, но ще се извѣсти утре, 24 ч. прѣди засѣданieto.

Засѣданieto се затваря.

(Затворено въ 5 ч. вечеръта.)

Подпрѣсѣдатели: { Василь Кънчовъ.
Атанасъ Краевъ.

Секретари: { Д-ръ Андрей Ходжевъ.
Манолъ Златановъ.
Д-ръ Коста Икономовъ.
Д-ръ Петъръ Гудевъ.
Никола Поповъ.
Никола Козаревъ.

Секретари: { Найденъ Кормановъ.
Константинъ Серафимовъ.
Василъ Димчевъ.
Апостолъ Урумовъ.
Александъръ Малиновъ.
Д-ръ Паскаль Табурновъ.

Началникъ на Стенографическото бюро: Т. Хр. Гълъбовъ.